

Επικοινωνία του Μητροπολίτη Ναυπάκτου Ιεροθέου με τα Σχολεία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Έχει καθιερωθεί, από πολλών ετών, να επισκέπτεται ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος τα Γυμνάσια και τα Λύκεια της πόλεως τουλάχιστον δύο φορές τον χρόνο και άλλες μεμονωμένες φορές, και να συζητά με τους μαθητές και τους καθηγητές θέματα που τους απασχολούν. Η μία φορά είναι κατά την έναρξη του σχολικού έτους με την ευκαιρία των αγιασμών των Σχολείων. Η άλλη κατά τον μήνα Ιανουάριο με αφορμή την κοπή Βασιλόπιτας. Αυτό γίνεται και σε άλλες περιπτώσεις κατά τάξη.

Στις συναντήσεις αυτές ο Σεβασμιώτατος αρχίζει με ένα παράδειγμα, ένα ρητό, ένα γεγονός από την αρχαία ελληνική φιλοσοφία και τους νεώτερους χρόνους και το μεταφέρει στην σύγχρονη εποχή, αφού το διανθίσει και με την εκκλησιαστική παράδοση. Έπειτα προκαλεί τους μαθητές να του θέσουν ερωτήσεις, «όσο πιο δύσκολες», όπως λέγει, και γίνεται διεξοδική συζήτηση. Πολλές φορές η συζήτηση ξεπερνά την μιάμιση ώρα. Στην συνέχεια θα καταγραφεί μια σύντομη περίληψη της

εισαγωγής του λόγου του, κατά τις πρόσφατες επισκέψεις του στα Σχολεία, αφού πρώτα ευλογούσε την Βασιλόπιτα. Σε κάθε Σχολείο μετέδιδε ένα ιδιαίτερο μήνυμα.

Στο Α΄ Γενικό Λύκειο Ναυπάκτου (22 Ιανουαρίου 2026):

Ανέφερε τον λόγο του Μεγάλου Αλεξάνδρου «ει μη Αλέξανδρος ήμην, Διογένης αν ήμην», δηλαδή αν δεν ήμουν Αλέξανδρος, θα ήθελα να ήμουν Διογένης. Παρουσίασε την ζωή και την πολιτεία του Διογένους, που ήταν κυνικός φιλόσοφος, και ηρκείτο στα απαραίτητα και επεδίωκε την εσωτερική πληρότητά του. Μάλιστα, όταν τον συνάντησε ο Μ. Αλέξανδρος και τον ρώτησε αν επιθυμούσε να του δώσει κάτι, αυτός του είπε «αποσκότισόν με», βγάλε με από το σκοτάδι, δείξε μου το Φως, την αλήθεια, κατ' άλλους του είπε να παραμερίση για να μη του κρύβη τον ήλιο, «Μην μου αφαιρείς κάτι που δεν μπορείς να μου δώσεις». Στην συνέχεια τόνισε την μεγάλη σημασία να καταλαβαίνουμε την αξία των απλών πραγμάτων, της απλής ζωής, της εσωτερικής ελευθερίας, και του νοήματος της ζωής. Να θέτουμε υψηλά νοήματα και καθημερινά μικρά νοήματα που ξεπερνούν τα υλικά και τα αισθητά.

Στο Β΄ Γενικό Λύκειο Ναυπάκτου (5 Φεβρουαρίου 2026):

Αναφέρθηκε στον αρχαίο ληστή, κατά την μυθολογία, τον Προκρούστη, ο οποίος σκότωνε τα θύματά του με μια μέθοδο. Είχε ένα σιδερένιο κρεβάτι, έβαζε επάνω το θύμα του, αν ήταν κοντός, του τραβούσε τα πόδια και τα έβγαζε, αν ήταν ψηλός του τα έκοβε. Τον Προκρούστη τον σκότωσε ο Θησέας με την ίδια μέθοδο, κόβοντας το κεφάλι του και τα πόδια που προεξείχαν. Είπε ότι η «κλίνη του Προκρούστη» συνδέεται με «την μέθοδο του Προκρούστη», όταν αυθαίρετα και με την βία προσαρμόζουμε τους άλλους στην δική μας ιδεολογία. Από εκεί προέρχονται τυραννικά καθεστώτα και οι εγωιστικές συμπεριφορές μεταξύ των ανθρώπων. Όμως η παιδεία διευρύνει τους ορίζοντες σκέψης μας, αποδεχόμαστε τα χαρίσματα των άλλων, δίνουμε χώρο αναπτύξεως των άλλων. Αυτό πρέπει να γίνεται στις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων, να μην προσπαθούμε να κυριαρχούμε, αλλά να συνεργαζόμαστε.

Στο Εσπερινό Λύκειο Ναυπάκτου (28 Ιανουαρίου 2026):

Άρχισε από την παροιμία στην αρχαία Ελλάδα το «Γηράσκω δ' αεί πολλά διδασκόμενος». Είπε ότι, καθώς μεγαλώνουμε, πάντα διδασκόμαστε, είτε από τα βιβλία είτε από την ίδια την ζωή. Οι μικροί μαθητές διδάσκονται από τα βιβλία και ύστερα από την ζωή, ενώ αυτοί που παρακολουθούν το Εσπερινό Λύκειο και είναι μεγάλοι στην ηλικία, πρώτα διδάχθηκαν από την ζωή και τώρα διδάσκονται από τα βιβλία. Τόνισε ότι το διάβασμα ή η εκμάθηση μιάς τέχνης πολλές φορές

λειτουργεί ψυχοθεραπευτικά, υπερβαίνοντας τα προβλήματα της ζωής. Πρέπει πάντα να βρίσκουμε τρόπους να τροποποιούμε τους κακούς λογισμούς, τις κακές επιθυμίες και να γινόμαστε καλύτεροι.

Στο Β΄ Γυμνάσιο Ναυπάκτου (5 Φεβρουαρίου 2026):

Ο Αίσωπος έζησε τον 6ο αιώνα π.Χ. και είναι γνωστός για τους μύθους του, εισήγαγε το λογοτεχνικό είδος της παρεμβολής, της αλληγορίας. Ένας από τους μύθους του ήταν ότι ένας σπάταλος νέος έφαγε όλη την περιουσία του και του απέμεινε ο χονδρός εξωτερικός μανδύας του. Κάποια μέρα είδε ένα χελιδόνι νόμισε ότι πέρασε ο Χειμώνας, ήλθε η Άνοιξη, έτσι πούλησε τον μανδύα του. Όμως ξαναγύρισε το κρύο και γι' αυτό είπε «ένα χελιδόνι δεν φέρνει την άνοιξη», «μία χελιδών έαρ ου ποιεί». Αυτό σημαίνει να μην είμαστε επιπόλαιοι, βιαστικοί, αλλά και ότι χρειαζόμαστε και άλλους ανθρώπους δίπλα μας για να συνεργαστούμε και να επιτύχουμε έναν σκοπό. Δεν είμαστε μόνοι.

Στο Γ΄ Γυμνάσιο Ναυπάκτου (19 Ιανουαρίου 2026):

Αναφέρθηκε στην μεγάλη προσωπικότητα του Μεγάλου Βασιλείου, ο οποίος σπούδασε στην Αθήνα, ερχόμενος από την Καισάρεια της Καππαδοκίας. Αυτό την εποχή εκείνη ήταν πιο δύσκολο από το να πάει κάποιος σήμερα στην Αμερική. Το έκανε και έμαθε εννέα επιστήμες της εποχής του. Είπε ότι μαθαίνουμε την ανθρώπινη γνώση, αλλά υπάρχει και άλλη μεγαλύτερη γνώση, του Θεού. Όταν μαθαίνουμε πολλά, έχουμε σιγουριά και έτσι δεν είμαστε φανατικοί, ούτε μονομερείς.

Στα Σύγχρονα Εκπαιδευτήρια Κοτρώνη (26 Ιανουαρίου 2026):

Ανέλυσε το θέμα το έργο των Τριών Ιεραρχών, οι οποίοι συνένωσαν τα δύο μεγάλα πολιτιστικά ρεύματα τα οποία συνάντησαν στην εποχή τους, δηλαδή το ρεύμα της Ιουδαϊκής σκέψεως, όπως το εξέφραζαν οι Προφήτες και οι Απόστολοι, και το ρεύμα της αρχαίας Ελληνικής σκέψεως-φιλοσοφίας, όπως το εξέφραζαν οι φιλοσοφούντες θεολόγοι-αιρετικοί. Έτσι οι Τρεις Ιεράρχες χρησιμοποίησαν όρους της ελληνικής φιλοσοφίας για να εκφράσουν την διδασκαλία του Χριστού και των Αποστόλων, οπότε εκχριστιάνισαν τον Ελληνισμό, και δεν εξελλήνισαν τον Χριστιανισμό. Έπειτα μίλησε για τις παραδόσεις που υπάρχουν σήμερα, όπως ο ανθρωπισμός, η αισθησιοκρατία, η λογικοκρατία, ο υπαρξισμός και πρέπει να γνωρίζουμε τα όρια μεταξύ αυτών και τον τρόπο συνεργασίας τους. Αυτό έδωσε αφορμή και έγινε μια ουσιώδης συζήτηση που κράτησε σχεδόν δύο ώρες και τέθηκαν ερωτήσεις για πολλά σύγχρονα προβλήματα.

Σε όλα τα Σχολεία ο Σεβασμιώτατος, μετά το πέρας των εκδηλώσεων, είχε την ευκαιρία να συνομιλήσει και με τους Καθηγητές για ιδιαίτερα θέματα που αφορούν την Παιδεία, αλλά και σύγχρονα προβλήματα της κοινωνίας.

Φωτογραφίες